

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน
(Flipped Classroom) โดยใช้ไมโครเลิร์นนิง เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง
และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6^{*}
DESIGNING FLIPPED CLASSROOM INSTRUCTION USING
MICROLEARNING TO ENHANCE LISTENING SKILLS AND LEARNING
ACHIEVEMENT IN CHINESE LANGUAGE AMONG GRADE 12 STUDENTS

บดินทร์ภูทิกษ์ หนูเศษ¹, ชวนพิศ ชุมคง² และ พัศเบศร เวชวิริยะสกุล³

Binchadathip Nooset¹, Chuanphit Chumkhong², Phatsarabet Wetwiriyaakun³

¹⁻³มหาวิทยาลัยทักษิณ

¹⁻³Thaksin University, Thailand

Corresponding Author's Email: pamsirilak2425@gmail.com

วันที่รับบทความ : 1 พฤษภาคม 2569; วันที่แก้ไขบทความ 9 พฤษภาคม 2569; วันที่ตอบรับบทความ : 11 พฤษภาคม 2569

Received 1 May 2026; Revised 9 May 2026; Accepted 11 May 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้ไมโครเลิร์นนิง 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้ไมโครเลิร์นนิง 3) ศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้น

Citation:

* บดินทร์ภูทิกษ์ หนูเศษ, ชวนพิศ ชุมคง และ พัศเบศร เวชวิริยะสกุล. (2569). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) โดยใช้ไมโครเลิร์นนิง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม, 4(3), 886-903.

Binchadathip Nooset, Chuanphit Chumkhong, Phatsarabet Wetwiriyaakun. (2026). Designing Flipped Classroom Instruction Using Microlearning To Enhance Listening Skills And Learning Achievement In Chinese Language Among Grade 12 Students. Journal of Interdisciplinary Social Development, 4(3), 886-903.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

มัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้ ไมโครเลิร์นนิ่ง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา จำนวน 17 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบวัดทักษะการฟัง 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติ t - test สำหรับกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน (Dependent Samples t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีทักษะการฟังหลังเรียน ($\bar{x} = 19.52$, S.D. = 1.06) สูงวกาก่อนเรียน ($\bar{x} = 13.05$, S.D. = 6.38) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนหลังเรียน ($\bar{x} = 17.29$, S.D. = 3.27) สูงวกาก่อนเรียน ($\bar{x} = 8.58$, S.D. = 6.75) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้ไมโครเลิร์นนิ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.84$, S.D. = 0.37)

คำสำคัญ: ห้องเรียนกลับด้าน, ไมโครเลิร์นนิ่ง, ภาษาจีน

Abstract

This research study aimed to 1) compare Chinese listening skills of grade 12 students between before and after implementing flipped classroom instruction using microlearning, 2) compare Chinese learning achievement of grade 12 students between before and after implementing flipped classroom instruction using microlearning, and 3) examine satisfaction of grade 12 students towards implementation of flipped classroom instruction using microlearning. The research samples were 17 grade 12 students at Navamindarajudis Thaksin School. The samples were selected through the purposive sampling method. The research instruments were 1) lesson plans, 2) a listening test, 3) a Chinese achievement test, and 4) a questionnaire on satisfaction. The statistics used for

data analysis were mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.), and dependent samples t-test.

The research findings revealed that:

1. the listening skills of grade 12 students after studying through the flipped classroom instruction using microlearning ($\bar{x}$ = 19.52, S.D. = 1.06) were higher than before studying through it ($\bar{x}$ = 13.05, S.D. = 6.38) at a significance level of .05.

2. the Chinese learning achievement after studying through flipped classroom instruction using microlearning ($\bar{x}$ = 17.29, S.D. = 3.27) was higher than before studying through it ($\bar{x}$ = 8.58, S.D. = 6.75) at a significance level of .05.

3. the students' satisfaction towards implementing flipped classroom instruction using microlearning was at the highest level ($\bar{x}$ = 4.84, S.D. = 0.37).

Keywords: Flipped Classroom, Microlearning, Chinese

บทนำ

ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ส่งผลให้เกิดการปฏิรูปกระบวนการทัศน์ทางการศึกษาอย่างขนานใหญ่ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือเสริมในการเรียนรู้เท่านั้น แต่ได้กลายเป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญที่ปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนสู่รูปแบบไร้ขีดจำกัดด้านเวลาและสถานที่ (Anywhere, Anytime) สอดคล้องกับรายงานของ UNESCO (2022) ที่ระบุว่า การเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัลในสถานศึกษาเป็นปัจจัยหลักในการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed Learning) และการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ซึ่งเป็นสมรรถนะที่จำเป็นอย่างยิ่งในอนาคต

ภาษาจีนในบริบทของประเทศไทยได้ทวีความสำคัญมากขึ้นในฐานะภาษายุทธศาสตร์โลก ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม โดยเฉพาะภายใต้ความร่วมมือเส้นทางสายไหมยุคใหม่ (Belt and Road Initiative: BRI) ส่งผลให้ทักษะภาษาจีนกลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในระดับสากล กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในทุกระดับชั้น โดยเฉพาะในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2565) พบว่าจำนวนผู้เรียนภาษาจีนมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการบุคคลที่มีความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน ได้ในระดับวิชาชีพ

แม้ว่าการเรียนการสอนภาษาจีนจะได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวาง แต่ในทางปฏิบัติยังคงพบอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการทักษะการฟัง ซึ่งถือเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการสื่อสาร ทั้งนี้ผู้เรียนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศมักประสบปัญหาในการจำแนกระบบเสียงสัทอักษร (พินอิน) และเสียงวรรณยุกต์ ที่มีความซับซ้อนและแตกต่างจากภาษาแม่ ส่งผลต่อความสามารถในการรับรู้เสียงและการประมวลผลภาษาพูดอย่างมีนัยสำคัญ (Keshavarzi et al., 2019) ปัญหานี้ทวีความรุนแรงมากขึ้นในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ต้องเผชิญกับภาระงานและการเตรียมตัวสอบเข้าในระดับอุดมศึกษา ทำให้มีเวลาฝึกฝนทักษะทางภาษาน้อยลง การจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม (Traditional Classroom) ที่ครูเป็นศูนย์กลางจึงไม่สามารถ ตอบโจทย์การพัฒนาทักษะการสื่อสารได้อย่างเพียงพอ เนื่องจากเวลาในห้องเรียนส่วนใหญ่ถูกใช้ไปกับการอธิบายคำศัพท์และไวยากรณ์ ส่งผลให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการฝึกปฏิบัติด้านทักษะการฟังและการโต้ตอบสื่อสาร

ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยการประยุกต์ใช้แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ซึ่งเป็นการพลิกกลับลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ โดยย้ายการถ่ายทอดความรู้พื้นฐาน (Lower-order Thinking) เช่น คำศัพท์และไวยากรณ์ไปไว้นอกห้องเรียนผ่านสื่อเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองตามศักยภาพเฉพาะบุคคล (Self-paced Learning) และปรับเปลี่ยนเวลาในห้องเรียนให้เป็นพื้นที่การปฏิบัติกิจกรรม (Active Learning) เน้นการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง การประยุกต์ใช้ภาษาในสถานการณ์จำลอง และการสะท้อนผลกลับ (Feedback) จากครูผู้สอนในฐานะผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ซึ่ง Wang และ Tasker (2022) ยืนยันว่ารูปแบบนี้ช่วยเพิ่มปฏิสัมพันธ์และสร้างความมั่นใจในการสื่อสารภาษาจีนได้อย่างมีนัยสำคัญ

อย่างไรก็ตามหัวใจสำคัญที่จะขับเคลื่อนห้องเรียนกลับด้านให้ประสบความสำเร็จได้นั้นขึ้นอยู่กับคุณภาพและลักษณะของสื่อการสอนที่ผู้เรียนต้องศึกษาด้วยตนเองนอกห้องเรียน หากสื่อการสอนมีความยาวหรือซับซ้อนเกินไป อาจกลายเป็นภาระและลดทอนความสนใจของผู้เรียนได้ ด้วยเหตุนี้เพื่อให้การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านมีประสิทธิภาพสูงสุด และ

สอดคล้องกับพฤติกรรมการบริโภคสื่อของเยาวชนไทยในยุคปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงได้บูรณาการแนวคิดไมโครเลิร์นนิ่ง (Microlearning) เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยจัดรูปแบบเนื้อหาให้มีขนาดเล็ก กระชับ และมุ่งเน้นสาระสำคัญเพียงประเด็นเดียวต่อหนึ่งหน่วยการเรียนรู้ (Bite-sized Content) ซึ่ง Alias และ Abdul Razak (2023) ได้ชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้ผ่านสื่อสั้นๆ ที่เข้าถึงได้ง่ายผ่านสมาร์ตโฟนมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยลดภาระทางพุทธิปัญญา (Cognitive Load) ของผู้เรียน เนื่องจากโดยธรรมชาติของภาษาจีนนั้นมีระดับความยากในตัวเอง (Intrinsic Load) สูง การย่อยเนื้อหาให้เป็นหน่วยเล็ก ๆ จะช่วยป้องกันไม่ให้ข้อมูลล้นเกินความสามารถในการประมวลผลของหน่วยความจำระยะสั้น ช่วยให้สมองของผู้เรียนสามารถโฟกัสไปที่การจำแนกเสียงและทำความเข้าใจความหมายได้อย่างเป็นระบบ ส่งผลให้การจดจำและการดึงข้อมูลกลับมาใช้ประสิทธิภาพสูงกว่าการเรียนรู้ผ่านสื่อที่มีความยาวหรือซับซ้อนเกินไป

เมื่อพิจารณาถึงบริบทเฉพาะของโรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา ที่มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีและสารสนเทศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ทว่าจากผลการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในรายวิชาภาษาจีนยังไม่สูงมากนัก โดยเฉพาะทักษะการฟังที่นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถจับใจความสำคัญจากการฟังได้อย่างแม่นยำ กอปรกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องเผชิญกับภาระงานที่หนักหน่วงจากการเตรียมตัวสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย (TCAS) การทดสอบวัดผลระดับชาติ (O-NET) รวมถึงความจำเป็นในการเดินทางไปเข้าร่วมกิจกรรมการสอบวัดระดับทักษะต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกจังหวัด ส่งผลให้เวลาสำหรับการฝึกฝนทักษะทางภาษาจีนในห้องเรียนลดน้อยลง การเรียนการสอนในรูปแบบเดิมที่เน้นการบรรยายเป็นหลักจึงไม่สามารถดึงศักยภาพของนักเรียนออกมาได้อย่างเต็มที่ภายใต้แรงกดดันด้านเวลา

ด้วยเหตุผลและความจำเป็นข้างต้น ผู้วิจัยตระหนักว่าการคงรูปแบบการเรียนการสอนแบบเดิมอาจไม่เพียงพอต่อการแก้ปัญหาการเรียนภาษาจีนของนักเรียนในปัจจุบันอีกต่อไป จึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง “การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน โดยใช้ไมโครเลิร์นนิ่ง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6” โดยมุ่งหวังให้นวัตกรรมนี้เป็นสะพานเชื่อมโยงความรู้ก้าวข้ามข้อจำกัดด้านเวลาเรียน และเปลี่ยนห้องเรียนให้เป็นพื้นที่ฝึกปฏิบัติที่ทรงคุณค่า ทั้งนี้ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางสำคัญสำหรับครูผู้สอนในการออกแบบนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น ทันสมัย และสอดคล้องกับบริบทการศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้ไมโครเลิร์นนิ่ง
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้ไมโครเลิร์นนิ่ง
3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้ไมโครเลิร์นนิ่ง

สมมติฐานการวิจัย

1. ทักษะการฟังภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้ไมโครเลิร์นนิ่งสูงขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้ไมโครเลิร์นนิ่งสูงขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้ไมโครเลิร์นนิ่งอยู่ในระดับมาก

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดเกี่ยวกับห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom)

Maria Ijaz Baig และ Elaheh Yadegaridehkord (2023) อธิบายว่า ห้องเรียนกลับด้านเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มอบโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างฐานความรู้พื้นฐานด้วยตนเองผ่านสื่อออนไลน์และสื่อดิจิทัลประเภทต่างๆก่อนเข้าสู่การเรียนในห้องเรียนจริง เพื่อให้เวลาในห้องเรียนถูกใช้อย่างคุ้มค่าที่สุดสำหรับการทำกิจกรรมที่เน้นการพัฒนาทักษะเฉพาะด้านการอภิปรายเชิงลึก และการฝึกฝนผ่านสถานการณ์จำลอง เพื่อกระตุ้นความกระตือรือร้นของผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้มากขึ้น เมตตา มงคลธีระเดช

(2025) กล่าวว่า ห้องเรียนกลับด้านเป็นนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนที่ยึดถือผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-Centered Learning) อย่างแท้จริง โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือหลักในการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้นอกเวลาเรียน เช่น คลิปวิดีโอการสอนหรือชุดแบบฝึกหัดออนไลน์ และมุ่งเน้นให้เวลาในห้องเรียนเป็นพื้นที่สำหรับการลงมือปฏิบัติ การแลกเปลี่ยนทัศนะ และการได้รับข้อเสนอแนะโดยตรงจากครูผู้สอน เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้สมบูรณ์ขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วัชรภรณ์ เกตุช้าง อีรพงษ์ จันเปริย และ เจนวิทย์ วาริบ่อ (2565) ที่กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านช่วยส่งเสริมความเป็นอิสระของผู้เรียนในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองนอกห้องเรียน และใช้พื้นที่ในห้องเรียนเป็นเวทีสำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยมีครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกและคอยให้คำชี้แนะอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ ปฏิญา จันทรเพ็ญ และ ภัทรพรรณ พรหมคช (2023) ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมถึงต้นกำเนิดของแนวคิดห้องเรียนกลับด้านว่าถูกริเริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 2007 โดย Jonathan Bergman และ Aaron Sams มีจุดมุ่งหมายสำคัญคือการเปลี่ยนบทบาทของครูผู้สอนจากการเป็นเพียงผู้บรรยาย (Lecturer) ไปสู่การเป็นที่ปรึกษา (Facilitator) ที่คอยช่วยเหลือผู้เรียนในขณะกำลังประยุกต์ใช้ความรู้ในห้องเรียน ดังนั้นห้องเรียนกลับด้านจึงถือเป็นนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่มีความโดดเด่นในการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเวลาและพื้นที่ของการเรียนรู้ โดยอาศัยการสลับกิจกรรมระหว่างนอกห้องเรียนและในห้องเรียนอย่างเป็นระบบหัวใจสำคัญของห้องเรียนกลับด้านคือการให้ผู้เรียนได้เข้าถึงและศึกษาเนื้อหาล่วงหน้าด้วยตนเองผ่านสื่อดิจิทัลที่หลากหลาย เช่น วิดีโอสั้น เอกสารประกอบการเรียนในรูปแบบไฟล์ที่คัดสรรมาอย่างดี หรือแบบฝึกหัดออนไลน์ที่ทันสมัย ส่งผลให้ครูผู้สอนสามารถใช้เวลาอันมีค่าภายในห้องเรียนสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) มุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติจริง การสร้างปฏิสัมพันธ์ผ่านการถาม-ตอบ และการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียนและครูผู้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. แนวคิดเกี่ยวกับไมโครเลิร์นนิ่ง (Microlearning)

ศยามน อินสะอาด (2021) กล่าวถึงแนวคิดของไมโครเลิร์นนิ่งไว้ว่า ไมโครเลิร์นนิ่งคือสื่อการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่แบ่งหัวข้อการเรียนรู้ออกเป็นเนื้อหาย่อยขนาดเล็ก เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้อึดอัดจนเกินไป การเรียนรู้แบบไมโครเลิร์นนิ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อการเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การศึกษาตามอัธยาศัยและส่งเสริมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ รวมถึง ศิริลักษณ์ บุญมาพันธ์ และ ธนภฤต จันทรชิตฟ้า (2024) ได้กล่าวอีกว่า ไมโครเลิร์นนิ่งมาจากคำว่า Micro (ไมโคร) หมายถึงขนาดเล็ก และคำว่า Learning (เลิร์นนิ่ง) หมายถึงการเรียนรู้ ดังนั้นไมโคร

รเลิร์นนิ่งจึงหมายถึงการเรียนรู้ขนาดเล็กที่ใช้ระยะเวลาสั้นๆ เน้นเนื้อหากระชับและตรงประเด็น นอกจากนี้ Mandato (2022, อ้างถึงใน ศิริลักษณ์ บุญมาพันธ์ และ ธนกฤต จันทรชิต พ้า, 2024) ยังกล่าวว่าการออกแบบไมโครเลิร์นนิ่งในปัจจุบันมีหลากหลายรูปแบบได้แก่ วิดีโอ แอนิเมชัน Interaction PDFs (iPDF) อินโฟกราฟิก และโซเชียลมีเดีย ดังนั้น ไมโครเลิร์นนิ่งจึงเป็นสื่อการเรียนรู้รูปแบบหนึ่ง มีลักษณะสำคัญคือการนำเสนอเนื้อหาขนาดเล็กที่สั้น กระชับ ใช้เวลาในการเรียนรู้ไม่นาน และสื่อไมโครเลิร์นนิ่งอาจประกอบด้วยวิดีโอสั้น อินโฟกราฟิก พอดแคสต์ เกมมิฟิเคชัน ฯลฯ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ง่าย ประหยัดเวลาและสถานที่ในการเรียนรู้ได้ตามความต้องการของตนเอง ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed Learning) และการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning)

3. การจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ร่วมกับการใช้ไมโครเลิร์นนิ่ง (Microlearning)

van Alten et al. (2019) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน ร่วมกับการใช้ไมโครเลิร์นนิ่งช่วยส่งเสริมการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เนื่องจากผู้เรียนสามารถควบคุมกระบวนการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เช่น การหยุด การย้อนกลับ การทบทวน เนื้อหาซ้ำ ขณะเดียวกันครูผู้สอนสามารถใช้เวลาในห้องเรียนเพื่อให้คำแนะนำ ดูแล และสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างใกล้ชิด ส่งผลให้การเรียนรู้ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ Zainuddin และ Halili (2016) ยังกล่าวว่า การนำแนวคิดของห้องเรียนกลับด้าน มาประยุกต์ใช้ร่วมกับไมโครเลิร์นนิ่งเป็นแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน เนื่องจากไมโครเลิร์นนิ่งสามารถใช้เป็นสื่อสำหรับการเรียนรู้นอกห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหาผ่านวิดีโอหรือบทเรียนสั้นๆ ก่อนเข้าห้องเรียน มีความเข้าใจเนื้อหาเบื้องต้น เมื่อเข้าสู่ห้องเรียนครูผู้สอนสามารถใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกทักษะการสื่อสาร และการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้ความรู้และเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ร่วมกับการใช้ไมโครเลิร์นนิ่ง (Microlearning) จึงเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนทำความเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น ผู้วิจัยจึงมองเห็นถึงข้อดีของการบูรณาการแนวคิดห้องเรียนกลับด้านและแนวคิดไมโครเลิร์นนิ่ง กล่าวคือ ห้องเรียนกลับด้านจะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาล่วงหน้านอกห้องเรียน โดยผ่านสื่อการเรียนรู้ไมโครเลิร์นนิ่งที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา เรียนรู้ได้ทุกที่ตามความสะดวก

ของผู้เรียน รวมถึงการเรียนรู้ซ้ำได้อย่างไม่จำกัด และสามารถพัฒนาทักษะการฟังและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 72 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 17 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากเป็นกลุ่มนักเรียนในแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนโดยตรง นักเรียนมีพื้นฐานความรู้และทักษะด้านภาษาจีนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้ ไมโครเลิร์นนิ่ง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง 课外生活 (ชีวิตนอกห้องเรียน) ประกอบด้วยบทเรียนย่อย 3 บทเรียน ได้แก่ 1) 下午四点去踢足球, 怎么样 (สี่โมงเย็นไปเตะฟุตบอลกันดีไหม) 2) 你来我家吧 (เธอมาที่บ้านฉันเถอะ) 3) 对不起, 今天我很忙 (ขอโทษนะ วันนี้ฉันยุ่งมาก) จำนวน 3 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 9 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยดังนี้

1) วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับปรับปรุง 2560 และหลักสูตรสถานศึกษา และสร้างแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 9 ชั่วโมง

2) นำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 5 ท่าน หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้เท่ากับ 1.00 ในทุกแผนการจัดการเรียนรู้ ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ และทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย

3) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

2.2 แบบวัดทักษะการฟังภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง 课外生活 (ชีวิตนอกห้องเรียน) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 ข้อ โดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ ค่าความ

ยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.33-0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20-0.53 และมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.71

2.3 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนก่อนเรียน และหลังเรียน เรื่อง 课外生活 (ชีวิตนอกห้องเรียน) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 ข้อ โดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.30-0.76 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.26-0.53 และมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.84

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้ไมโครเลิร์นนิ่ง แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale) จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และวิธีสอน 3) ด้านสื่อ (ไมโครเลิร์นนิ่ง) โดยได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกรายการประเมิน

2.5 แบบสังเกตพฤติกรรมและการมีส่วนร่วมของนักเรียน จำนวน 15 ข้อ ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกรายการประเมิน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ไปถึงผู้อำนวยการโรงเรียน นวมินทราชูทิศ ทักษิณ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัย

3.2 ใช้แบบวัดทักษะการฟังและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนก่อนเรียน บันทึกคะแนนไว้สำหรับเปรียบเทียบกับทดสอบหลังเรียน

3.3 ดำเนินการวิจัยตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้ไมโครเลิร์นนิ่ง จำนวน 3 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 9 ชั่วโมง ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การเรียนล่วงหน้า 2) การทำกิจกรรมในห้องเรียน 3) การให้ Feedback

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้ไมโครเลิร์นนิ่ง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สถิติ t-test ชนิด Dependent Sample

4.2 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้ ไมโครเลิร์นนิ่ง โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	17	20	13.05	6.38	4.54	0.00
หลังเรียน	17	20	19.52	1.06		

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการฟังภาษาจีนของนักเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 13.05 หลังเรียนเท่ากับ 19.52 ค่า t เท่ากับ 4.54 ค่า Sig เท่ากับ 0.00 แสดงว่านักเรียนมีทักษะการฟังภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	17	20	8.58	6.75	6.52	0.00
หลังเรียน	17	20	17.29	3.27		

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 8.58 หลังเรียนเท่ากับ 17.29 ค่า t เท่ากับ 6.52 ค่า Sig เท่ากับ 0.00 แสดงว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
1. ด้านเนื้อหา	4.80	0.38	มากที่สุด	3
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และวิธีสอน	4.88	0.35	มากที่สุด	1
3. ด้านสื่อ (ไม่โครเลิร์นนิ่ง)	4.84	0.38	มากที่สุด	2
รวม	4.84	0.37	มากที่สุด	

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้ไมโครเลิร์นนิ่ง มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.84, S.D. = 0.37) โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยตามรายการประเมินในแต่ละด้านตามลำดับได้ดังนี้ 1) ด้านการจัดการเรียนรู้และวิธีสอน ($\bar{x}$ = 4.88, S.D. = 0.35) 2) ด้านสื่อ (ไมโครเลิร์นนิ่ง) ($\bar{x}$ = 4.84, S.D. = 0.38) และ 3) ด้านเนื้อหา ($\bar{x}$ = 4.80, S.D. = 0.38)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) โดยใช้ไมโครเลิร์นนิ่ง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สรุปผลได้ดังนี้

1. ทักษะการฟังภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้ไมโครเลิร์นนิ่งสูงขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้ไมโครเลิร์นนิ่งสูงขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียน กลับด้านโดยใช้ไมโครเลิร์นนิ่ง อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

1. จากการวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) โดยใช้ไมโครเลิร์นนิ่ง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาจีนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากได้รับการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้ไมโครเลิร์นนิ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับแนวคิดของ Zainuddin และ Halili (2016) ที่กล่าวว่า การบูรณาการทั้งสองแนวห้องเรียนกลับด้านและไมโครเลิร์นนิ่งเป็นวิธีการที่เหมาะสมกับการศึกษายุคปัจจุบัน เนื่องจากการใช้จุดแข็งของไมโครเลิร์นนิ่งในการเป็นสื่อการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียนทำความเข้าใจเนื้อหาเบื้องต้นล่วงหน้าได้ด้วยตนเอง และสอดคล้องกับแนวคิดของ van Alten et al. (2019) ที่ชี้ให้เห็นว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้ไมโครเลิร์นนิ่งส่งเสริมการเรียนรู้โดยมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-Centered Learning) อย่างแท้จริง เนื่องจากนักเรียนสามารถควบคุมกระบวนการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสมของตนเอง (Self-pacing) ผ่านคุณลักษณะของไมโครเลิร์นนิ่งที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนหยุด ย้อนกลับ หรือทบทวนเนื้อหาซ้ำได้อย่างไม่จำกัด สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่มีความซับซ้อนได้ง่ายขึ้น และเมื่อผู้เรียนมีความพร้อมทางด้านเนื้อหาแล้วก่อนเข้าห้องเรียนแล้ว ครูผู้สอนสามารถใช้เวลาในห้องเรียนสำหรับจัดกิจกรรมที่เน้นการฝึกทักษะการสื่อสารและการมีส่วนร่วมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์จริง ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนพัฒนาขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

2. ทักษะการฟังภาษาจีนของนักเรียนหลังการจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) โดยใช้ไมโครเลิร์นนิ่งสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยสำคัญเกิดจากการทลายข้อจำกัดของการเรียนรูปแบบเดิมที่เน้นการฟังจากครูผู้สอนในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว ทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง การบูรณาการไมโครเลิร์นนิ่งในรูปแบบคลิปวิดีโอ แอนิเมชัน และเกมออนไลน์ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ง่ายและยืดหยุ่น โดยสามารถปรับความเร็วหรือฟังซ้ำได้ตามความต้องการ สอดคล้องกับแนวคิดของ ศยามน อินสะอาด (2021) และ ศิริลักษณ์ บุญมาพันธ์ และคณะ (2024) ที่ระบุว่า การย่อยเนื้อหาให้สั้น กระชับ และตรงประเด็น จะช่วยลดภาระทางปัญญาและป้องกันไม่ให้

สมองรับข้อมูลมากเกินไป (Cognitive Overload) ส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากกว่าการเรียนรู้ในรูปแบบบรรยายเพียงอย่างเดียว

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน โดยใช้โมโครเลิร์นนิ่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 17 คน มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 4.84 และ S.D. = 0.37 ซึ่งปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยที่สูงนี้คือความยืดหยุ่นในการเรียนรู้ที่เอื้อให้นักเรียนสามารถเลือกเวลาและสถานที่ในการศึกษาเนื้อหาได้ตามความเหมาะสมของตนเอง เมื่อนักเรียนได้สร้างฐานความรู้ผ่านสื่อโมโครเลิร์นนิ่งล่วงหน้าก่อนเข้าสู่ห้องเรียนตามรูปแบบห้องเรียนกลับด้าน จึงเกิดความมั่นใจและพร้อมที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ วัชรภรณ์ เกตุช้าง และคณะ (2565) ที่อธิบายว่ารูปแบบการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านช่วยส่งเสริมความเป็นอิสระของผู้เรียน (Learner Autonomy) ในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง นอกห้องเรียน และเปลี่ยนบทบาทของพื้นที่ในห้องเรียนให้กลายเป็นเวทีแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยมีครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) และให้คำชี้แนะอย่างใกล้ชิด ความรู้สึกประสบความสำเร็จจากการเรียนรู้ด้วยตนเองและการได้รับการสนับสนุนที่เหมาะสมจากครูสอน จึงเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้ในระดับมากที่สุด

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้โมโครเลิร์นนิ่งช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์และทักษะการฟังภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา จำนวน 17 คน ได้จริง รวมถึงส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด ส่วนข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย ประกอบด้วย 1. ข้อเสนอแนะทั่วไป ประกอบด้วย 1.1 สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนนำการจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) โดยใช้โมโครเลิร์นนิ่งไปใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาจีนในหน่วยการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาจีนของนักเรียนต่อไป 1.2 การเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) จะต้องให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาล่วงหน้า นักเรียนจะต้องมีความรับผิดชอบในการเข้าไปศึกษาเนื้อหาจากสื่อโมโครเลิร์นนิ่งที่ครูผู้สอนจัดทำขึ้น ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรกำกับหรือ

หาวิธีการตรวจสอบว่านักเรียนได้มีการเข้าไปศึกษาเนื้อหาล่วงหน้าจริง 1.3 จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านเนื้อหาอยู่ในลำดับที่ต่ำกว่าด้านอื่นๆ ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรเตรียมเนื้อหาที่เหมาะสมกับนักเรียนให้มากกว่านี้ 2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ประกอบด้วย 2.1 ควรขยายขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างให้มีความหลากหลายมากขึ้น เช่น นักเรียนในชั้นอื่น โรงเรียนที่มีบริบทแตกต่างกัน เพื่อเปรียบเทียบผลและเพิ่มความน่าเชื่อถือของผลการวิจัยให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น 2.2 ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) โดยใช้ไมโครเลิร์นนิ่งกับทักษะทางภาษาด้านอื่นๆ เช่น ทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้เห็นภาพรวมของการพัฒนาทักษะภาษาจีนในทุกด้านอย่างชัดเจน 2.3 ควรมีการพัฒนาและทดลองใช้รูปแบบของสื่อไมโครเลิร์นนิ่งที่หลากหลายมากขึ้น เช่น วิดีโอแบบโต้ตอบ เกมการเรียนรู้ หรือแพลตฟอร์มออนไลน์ต่างๆ เพื่อศึกษาว่าสื่อรูปแบบใดส่งผลต่อการเรียนรู้และความพึงพอใจของนักเรียนได้ดีที่สุด 2.4 ควรมีการใช้เทคโนโลยีหรือโปรแกรมที่ทันสมัยมากขึ้นในการสร้างสื่อไมโครเลิร์นนิ่ง เช่น การสร้างเว็บไซต์ด้วยเทมเพลตสำเร็จรูปจาก Canva

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) โดยใช้ไมโครเลิร์นนิ่ง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำเร็จลุล่วงด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาเป็นอย่างสูงจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวนพิศ ชุมคง และที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รองศาสตราจารย์ ดร.พัศธรเบศวณ์ เวชวิริยะสกุล ที่ให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็น ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยฉบับนี้

ขอขอบพระคุณประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติชัย สุธาสีโนบล และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิรัตน์ดา ทองแกมแก้ว ที่ได้ให้เกียรติและสละเวลาอันมีค่าในการเป็นคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัฒนา ศิริกุลพิพัฒน์ ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ เนตรธัญญ์

กรวงศ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวนพิศ เทียมทัน ภาควิชาภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยนเรศวร รวมทั้งคุณครูโรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา นางอมรภัทร์ บุญยสิทธิ์ เสวต และ นางสาวพัชรี ศรีจำเริญ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณา ให้คำแนะนำ และแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร คณะครู และนักเรียนโรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี ยิ่ง จนทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณอาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ทุกท่าน ที่ได้มอบความรู้และประสบการณ์อันทรงคุณค่า แก่ผู้วิจัย ตลอดระยะเวลาที่ศึกษา

ขอขอบพระคุณคุณแม่พ่อกันแม่ ที่เล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษา ให้การสนับสนุน ส่งเสริม และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยในการศึกษาระดับปริญญาโทมาบัดนี้ รวมถึงการช่วยเหลือ และสนับสนุนในทุกด้านเสมอมา ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน และเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษไทยต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ปฎิญา จันทรเพ็ญ และภัทรพรรณ พรหมคช. (2023). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน. วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์, 1(1), 3-6.
- วัชรภรณ์ เกตุช้าง, ธีรพงษ์ จันเปริยง และเจนวิทย์ วาริบบ่อ. (2022). การศึกษารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิด ห้องเรียนกลับด้าน ในการเสริมสร้างความเข้าใจด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏ. วารสารภาษาปริทัศน์, 39, 46-69.
- ศยามน อินสะอาด. (2021). การออกแบบโมโครเลิร์นนิ่งยุคดิจิทัล. วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา, 16(20), 18-20.
- ศิริลักษณ์ บุญมาพันธ์ และธนภฤต จันทรชิดฟ้า. (2024). แนวทางการออกแบบสื่อไมโครเลิร์นนิ่ง. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม, 23(1), C2-C8.

- สถาบันการเรียนรู้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. (2025). การเรียนการสอนแบบ ห้องเรียนกลับด้าน (Flipped classroom). เรียกใช้เมื่อ 1 มีนาคม 2569 จาก <https://li.kmutt.ac.th/knowledge/>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2022). รายงานสถิติการจัดการเรียนการสอน ภาษาจีนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีการศึกษา 2565. กระทรวงศึกษาธิการ.
- Alias, N. F., & Razak, R. A. (2023). Exploring The Pedagogical Aspects of Microlearning In Educational Settings: A Systematic Literature review. *Malaysian Journal of Learning and Instruction*, 20(2), 267–294. <https://doi.org/10.32890/mjli2023.20.2.3>
- Baig, M. I., & Yadegaridehkordi, E. (2023). Flipped classroom in higher education: A systematic literature review and research challenges. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 20(1), 61. <https://doi.org/10.1186/s41239-023-00430-5>
- Consultation process: IFAP Strategic Plan (2022-2025)—UNESCO Digital Library. (n.d.). Retrieved March 1, 2026, from <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000381521>
- Keshavarzi, M., Goehring, T., Turner, R. E., & Moore, B. C. J. (2019). Comparison of effects on subjective intelligibility and quality of speech in babble for two algorithms: A deep recurrent neural network and spectral subtraction. *The Journal of the Acoustical Society of America*, 145(3), 1493–1503. <https://doi.org/10.1121/1.5094765>
- van Alten, D. C. D., Phielix, C., Janssen, J., & Kester, L. (2019). Effects of flipping the classroom on learning outcomes and satisfaction: A meta-analysis. *Educational Research Review*, 28, 100281. <https://doi.org/10.1016/j.edurev.2019.05.003>
- Wang, J., & Tasker, T. (2022). Flipped Classroom and Learner Autonomy in Chinese Language Learning. *Foreign Language Annals*, 55(1). <https://online.library.wiley.com/doi/10.1111/flan.12595>

Zainuddin, Z., & Halili, S. H. (2016). Flipped Classroom Research and Trends from Different Fields of Study. *The International Review of Research in Open and Distributed Learning*, 17(3). <https://doi.org/10.19173/irrodl.v17i3.2274>